

## Йосиф Сърчаджиев:

### ДА СЕ ПРАВИШ НА ДРУГ

ИНТЕРВЮ НА БОГДАНА КОСТУРКОВА

**Богдана Костуркова:** Как и защо избра да си актьор? Артистичността на семейната ти среда ли бе провокацията?

**Йосиф Сърчаджиев:** Знам ли? Разбира се, семейството ми беше артистично и това ми даде ког към ребуса на актьорлъка, но защо пък не можах да продължа пътя на другия си дяло – юристът Йосиф Фагенхехт?! Господ реши: артист! И ми беше Весело.

**Богдана Костуркова:** Има ли нещо в кариерата ти дотук, което от днешна позиция би искал да промениш, да допълниш или да отхвърлиш?

**Йосиф Сърчаджиев:** Всеки пет-шест години отхвърлях доста ненужни неща от професията и си вярвах, че нещо ново идва, както за мен, така и за публиката. Макар че великата стойност на изкуството ни е „непроменена“, откакто свят светува. Опитвах „про“ и „анти“ в играта, но не можах да стигна Божественото. Днешната ми позиция е да не убивам Ното Ludens. Лудите играчи правят живота жив.

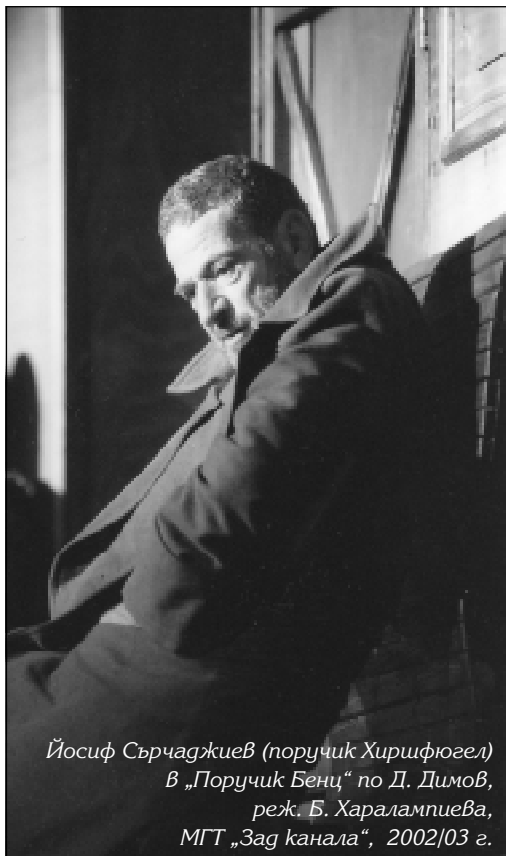
**Богдана Костуркова:** Доколко актьорът има възможност да избира и гради своята съдба в театъра? А в киното?

**Йосиф Сърчаджиев:** Съдбата в театъра е това, което можеш да направиш с енергията си. И шанс, разбира се, и бясно тичане преди сянката си, и вяра, вяра... и усмивка.

А в киното? Не знам. То не е божествено.

**Богдана Костуркова:** Обичаш ли предизвикателствата в работата си? Защо?

**Йосиф Сърчаджиев:** Че как другояче да правим голямото движение? Да, правиш нещо срещу стената, но не трябва да се ужасяваш, когато тя те удари по главата, и ти спиращ. Ето, това пък е „голямото спиране“, което е критерият за възможностите ни. Но е противодействие срещу застой.



Йосиф Сърчаджиев (поручик Хиришфюгел)  
В „Поручик Бенц“ по Д. Димов,  
реж. Б. Харалампиева,  
МГТ „Зад канала“, 2002/03 г.

Фотограф Иво Хаджиминчев



Фотограф Симон Варсано

Йосиф Сърчаджиев (Швигер) в „Метеор“ – Фр. Дюренмат, реж. Н. Ламбрев, ТБА, 2002/03

**Богдана Костуркова:** В годините по различни сцени, с различни колеги, успя ли да отсееш най-стойностното и значимо за теб, или все още го проверяваш?

**Йосиф Сърчаджиев:** О, хора! Та аз не знам какво може да е повече от Божественото, за което говорих преди малко. Всичко исках да правя в професията, когато се докосвах до онова, което не мога да определя. Сега вече не мога да работя и ми остава да анализирам стойности от миналото. Е, не се знае...

**Богдана Костуркова:** Склонен ли си да определиш кое в практиката ти на актьор е най-интересно и увличащо?

**Йосиф Сърчаджиев:** Да се правиш на друг. Това си е лудост, за която се плаща. А по времето на социализма смислено беше да правиш удари срещу системата и да усецаш одобрието на

голяма част от публиката. Изкуството събуждаше заспалите и ние, артистите, макар и в минимална степен, помогнахме да се откряне завесата за „другия театър“. О, нататък ще бъде още по-увличащо, ако и поколенията след нас разберат, че театърът не е само игра.

**Богдана Костуркова:** От кого и на какво се учиш?

**Йосиф Сърчаджиев:** От всичко. В различни моменти съм „крадял“ от учителите ми; от живота; от самия себе си и най-вече от неумението ми да съм „върхът“; от тъпите режисьори или от най-добрите; от гадната или нежна и усецаща публика; от възрастта; ... и от Бог; ... и от дявола.

**Богдана Костуркова:** Работил си и работиш с едни от най-интересните хора в съвременния български театър – това шанс или извоювана позиция е?

**Йосиф Сърчаджиев:** Това си е кеф! Само че не мисля, че всички „интересни“ хора бяха непрекъснато интересни през годините. Някои не успяха да продължат „интересността“ си. Надявам се, че това не се отнася за моята особа и хората от Малък градски театър „Зад канала“, които и сега работят с мен и са щастливи да усетят моята „красивост“, т. е. моята идиотщина. Ха, ха! Май от нея извоювах позицията си.

**Богдана Костуркова:** Имаш ли впечатления от новите театрални поколения?

**Йосиф Сърчаджиев:** Не съм успял да ги анализирам. Неколцина смятам за много добри, ама, когато не работя с тях, ме е яд. А големи глупаци пак съществуват. Така ще си бъде. Нормално е.

**Богдана Костуркова:** Публиката за теб е...?

**Йосиф Сърчаджиев:** Огромно удоволствие, когато се усетим взаимно.

**Богдана Костуркова:** Какъв е според теб добрият театър, на какви критерии следва да отговаря?

**Йосиф Сърчаджиев:** Критериите не ги знам, но той ме вълнува. Той събужда в мен сълзи и смях... и мисли, преди да заспя.

**Богдана Костуркова:** Какво важно не те попитах?

**Йосиф Сърчаджиев:** Не ме попита какво бих правил, след като убия болката. И аз не знам. Райна, жена ми, казва, че все още съм дете, което се учи в живота. Да видим докъде ще стигна. Но ми е весело!



Фотограф Симон Варсано

Йосиф Сърчаджиев (ШВитер) в „Метеор“ – Фр. Дюренмат, реж. Н. Ламбрев, ТБА, 2002/03